

«Η λεβεντιά και το φιλότιμο ανάμεσα στην ιστορία και τον εκσυγχρονισμό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου

Γράφει ο Σεβ. Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως & Πολυκάστρου, Δημήτριος - Τοποτηρητής της Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής & Κιλκισίου

Η γλώσσα είναι ένα “εργαλείο διαχρονικής επικοινωνίας”.

Και ο πολιτισμός είναι ένα “εργαλείο διαχρονικής δημιουργίας”.

Όπως συμβαίνει με κάθε γλώσσα και με κάθε πολιτισμό, έτσι και η ελληνική γλώσσα και ο ελληνικός πολιτισμός δεν “μεταφράζονται” επακριβώς σε άλλες γλώσσες και πολιτισμούς.

Η γλώσσα μας κάποτε πριν από αιώνες ήταν διεθνική, σαν πολιτική γλώσσα, σαν γλώσσα πολιτικού διαλόγου των πολιτισμών.

Η γλώσσα μας δεν θα μπορούσε σήμερα να είναι διεθνής γλώσσα (όχι απλά για ιστορικούς και μόνο λόγους, συρρίκνωσης του μεταβυζαντινού ελληνισμού).

Διεθνείς γλώσσες σήμερα είναι οι γλώσσες όχι απλά της επιστήμης και της προόδου, αλλά κυρίως της οικονομικής διαχείρισης και της διακτυακής “συναλλαγής” και “απογραφής”, οι “πρακτικές” γλώσσες, όχι οι “ποιητικές” γλώσσες. Αυτές οι “πρακτικές” γλώσσες είναι οι γλώσσες (εκτός των άλλων)

ειδικά μερικών λαών και ανθρώπων που “έκλεψαν” τα αρχαία μας (όλων των αιώνων) και τα “μετέφρασαν” σε εμπορεύσιμα αγαθά πλουτισμού.

Παρ’ όλες τις συμβάσεις και τα πρωτόκολλα και τις συμφωνίες, δεν θέλουν να “συζητούν” σε ένα επίπεδο ελεύθερου διαλόγου. Θέλουν να επιβάλλουν τις πρακτικές ενός άνισου μονολόγου, που λέγεται “λογική του διαδικτύου”, “οικονομία του εμπορίου”, “οικονομία της αγοράς”, “οικονομία της πλεονεκτικής διαχείρισης”, “ανισοκατανομή του διεθνούς πλούτου”, “ιδιοτέλεια”, εξιδανίκευση των ατομικών δικαιωμάτων στα χέρια της ολιγαρχίας (κάτω από προσχήματα).

Και αυτά όλα στηρίζονται στον εξιδανικευμένο πολιτισμό του διαφωτισμού και του σημερινού μεταδιαφωτισμού. Δεν είναι τυχαίο ότι ο δισεκατομμυριούχος που επιδοτεί το συμφυρμό των λαών (όχι από ανθρωπιά, αλλά για τις ανάγκες της αγοράς και του καλύτερου ελέγχου) σε ανύποπτο χρόνο δήλωνε: “προσοχή, μην καταστρέψουμε το διαφωτισμό” (δηλαδή το σημερινό υπέδαφος του προηγμένου απρόσωπου ανθρωπισμού της οικονομίας).

Αυτή η πρακτική κι αυτή η λογική (κατ’ ανάγκην) διέπει τους πολιτικούς και οικονομικούς σχεδιασμούς κάθε κοινωνίας και κάθε πολιτείας, σχεδόν διεθνώς. Αλλά (να το ξέρουμε πολύ καλά) ότι αυτό είναι μια εργαλειοποίηση των ανθρωπίνων με στόχο την αύξηση του κέρδους, τον πολλαπλασιασμό, την μετοχοποίηση του κόσμου. Μπορεί να φαίνεται πανέξυπνη αυτή η λογική... μπορεί να φαίνεται ρεαλιστική αυτή η πρακτική... μπορεί να κρίνεται αναγκαία αυτή η “γλώσσα της οικονομικής αγοράς”...

Όμως, υπάρχει και η “γλώσσα” της ανθρωπιάς. Υπάρχει το “ισοζύγιο” μεταξύ λεβεντιάς και θυσίας. Υπάρχει ο πολιτισμός της κοινωνίας των προσώπων, η συμμετοχή σ’ αυτό το “προς + όψη”, σ’ αυτό που είμαστε σαν σχέση και σαν κοινωνία και σαν συμμετοχή. Αυτή είναι η “γλώσσα” της εθνικής μας ιστορίας του 1821 και του 1913. Αυτή είναι η γλώσσα των επετείων μας που γιορτάζουμε εφέτος και θα γιορτάσουμε του χρόνου.

Πρέπει βεβαίως να γίνουμε “γλωσσομαθείς”, για να σταθούμε στον σημερινό κόσμο της αγοράς και της διεκδίκησης, της φτώχειας των λαϊκών μαζών και των μνημονίων και της διεθνούς πρακτικής.

Να μάθουμε να μιλούμε τη “γλώσσα” μιάς τέτοιας απαραίτητης προόδου (που είναι απρόσωπη, που είναι αριθμητική, που είναι γλώσσα συναλλαγών και οικονομίας, που είναι το “γλωσσάριο” των ολίγων σε πείσμα των πολλών και των λαών). Αλλιώς δεν θα μπορούμε σαν πολιτεία, σαν δημόσιο, να σταθούμε και να

εξυπηρετήσουμε τα ημέτερα.

Αλλά ποτέ να μην ξεχνάμε και την ιστορική και παραδοσιακή μας “γλώσσα” του φιλότιμου και της ανθρωπιάς και της λεβεντιάς.

Και αυτήν την γλώσσα του φιλότιμου και της λεβεντιάς, της συμμετοχής και της θυσίας, την τραγουδούν τα τραγούδια μας και οι χοροί μας οι παραδοσιακοί. Είναι η ποιητική και η μουσική μετάφραση της ιστορίας μας, της κεντρικής ιδέας των αγώνων μας.

Συγχαρητήρια και έπαινος και ευλογίες στον κ. Αντιπεριφερειάρχη Κιλκίς και στον κ. Δήμαρχο Κιλκίς που συνεργάστηκαν με τους εκπροσώπους της Μητροπόλεως, για την αποψινή προγραμματισμένη εκδήλωση. Πριν ακόμη μας αφήσει ο μακαριστός Μητροπολίτης Εμμανουήλ είχε σχεδιαστεί αυτό που συνεχίστηκε σαν προγραμματισμός και σήμερα πραγματοποιείται.

Ευλογίες και ευχαριστίες και θερμά συγχαρητήρια προκαταβολικά σε όσους συμμετέχουν.

Ο Κύριος και Θεός να επευλογούν τη μικρή ή τη μεγάλη συνεισφορά του καθενός για την διδασκαλία της ιστορικής, της μουσικής και της χορευτικής “γλώσσας” του φιλότιμου και της λεβεντιάς, του πολιτισμού και της επετειακής μας γιορτής των 200 χρόνων από το 1821 και των 108 χρόνων από το 1913.

Ευχαριστίες στο γνωστό μας εκπαιδευτικό και ιστοριοδίφη, τον διατελέσαντα επιθεωρητή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης κ. Χρήστο Ίντο, που θα μας δώσει ήθους και

